

Why the Torah says to eat matza for 'Seven Days' & the Rabbi's claim only the 'First Night'

For Torah in Motion/ Pre-Pesach series 2026 - by Menachem Leibtag

I. The 7 Biblical sources for the obligation to eat matza 7 days!

- A. Shmot 12:15-20 [Parshat ha'Chodesh]
Given two weeks BEFORE we leave Egypt
- B. Shmot 13:3-8 / the first time Bnei Yisrael hear this commandment!
Given the day AFTER we left Egypt
- C. Shmot 23:14-15 : First of the "shalosh regalim"
At conclusion of the laws of Parshat Mishpatim
- D. Shmot 34:18 : In the repeat of the "shalosh regalim"
After God forgave the nation for chet ha'Egel
- E. Vayikra 23:5-6 - In the Holiday Calendar in Parshat Emor
"moadei Hashem" - introducing the 7 weeks of Omer count
- F. Bamidbar 28:16-17 - The Holiday Calendar in Parshat Pinchas
Part of the Musafim - the extra holiday korban tzibur
- G. Devarim 16:1-3 : The shalosh regalim in Parshat Re'ay
The need to bring the Pesach to "Ha'Makom asher Yivchar"

II. Bamidbar 9:1-14 / Pesach sheni [note Vayikra 23:4-6 / Bamid 28:16-17]

The proof that pesach & chag ha'matzot are two SEPARATE holidays!

- א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם, בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן--לֵאמֹר.
- ב וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח, בְּמוֹעֲדוֹ.
- ג **בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר-יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים**, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ--בְּמוֹעֲדוֹ; כָּכֹל-חֻקֹּתָיו וְכָכֹל-מִשְׁפָּטָיו, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ..
- ד וַיְהִי אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם, וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה, וּלְפָנֵי אַהֲרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא.
- ה וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה, אֵלָיו, אֲנַחְנוּ טְמֵאִים, לְנַפְשׁ אָדָם; לָמָּה נִגְרַע, לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת-קָרְבָּן יְהוָה בְּמוֹעֲדוֹ, בְּתוֹךְ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
- ו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, מֹשֶׁה: עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעָה, מֵה-יְצִוָה יְהוָה לָכֶם. {פ}
- ז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.
- ח דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ כִּי-יְהִי־הִיא טְמֵא לְנַפְשׁ אוֹ בְּדַרְדָּרָה רְחֹקָה לָכֶם, אוֹ לְדֶרֶת־יָם, וְעָשָׂה פֶסַח, לַיהוָה.
- ט אִם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרֵבִים--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: **עַל-מִצּוֹת וּמִרְרִים, יֹאכְלֵהוּ.**
- יב לֹא-יִשְׂאֲרוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, וְעֵצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בוּ; כָּכֹל-חֻקֹּת הַפֶּסַח, יַעֲשׂוּ אֹתוֹ.
- 1 And the LORD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they were come out of the land of Egypt, saying:
- 2 'Let the children of Israel keep the passover in its appointed season.
- 3 In the fourteenth day of this month, at dusk, ye shall keep it in its appointed season; according to all the statutes of it, and according to all the ordinances thereof, shall ye keep it.'
- 4 But there were certain men, who were unclean by the dead body of a man, so that they could not keep the passover on that day; and they came before Moses and before Aaron on that day.
- 5 And those men said unto him: 'We are unclean by the dead body of a man; wherefore are we to be kept back, so as not to bring the offering of the LORD in its appointed season among the children of Israel?'
- 6 And Moses said unto them: 'Stay ye, that I may hear what the LORD will command concerning you.' {P}
- 7 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- 8 'Speak unto the children of Israel, saying: If any man of you or of your generations shall be unclean by reason of a dead body, or be in a journey afar off, yet he shall keep the passover unto the LORD:
- 9 In the second month on the fourteenth day at dusk they shall keep it; they shall eat it with unleavened bread and bitter herbs;
- 10 they shall leave none of it unto the morning, nor break a bone thereof; according to all the statute of the passover they shall keep it.

III. The first command, at conclusion of parshat haChodesh
Shmot chapter 12 - note the focus on prohibition of chametz

א ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן, בארץ מצרים לאמר ב. **החדש הזה לכם,**

ראש חודשים: ראשון הוא לכם, לחודשי השנה ג. דברו, אל-כל-עדת

ישראל לאמר, **בעשור, לחדש הזה:** ויִקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שֶׁהָ לְבֵית-אִבְתּ--שֶׁהָ לְבֵית... .

ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, **עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה;** וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ,...

יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת, עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם, וְרֵאִיתִי אֶת-הַדָּם,

וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם; וְלֹא-יְהִי בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית, בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

יד **וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן, וְחֻגְתֶּם אֹתוֹ חַג**

לַיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּגוּהוּ...

טו שבעת ימים, מצות תאכלו--אך ביום הראשון...

טו **שבעת ימים, מצות תאכלו--אך ביום**

הראשון, תשביתו שאר מבתיכם: כי כל-אכל

חמץ, ונכרתה הנפש ההוא מישראל--מיום

הראשון, עד-יום השבעי.

15 Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

טז **וביום הראשון, מקרא-קדש, וביום השביעי, מקרא-**

קדש יהיה לכם: כל-מלאכה, לא-יעשה בהם--אך אשר

יאכל לכל-נפש, הוא לבדו יעשה לכם.

16 And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

יז **ושמרתם, את-המצות, כי בעצם היום הזה,**

הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים; ושמרתם

את-היום הזה, לדורותיכם--חקת עולם.

17 And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

יח **בראשון בארבעה עשר יום לחדש,**

בערב, תאכלו, מצת: עד יום האחד ועשרים,

לחדש--בערב.

18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

יט **שבעת ימים--שאר, לא ימצא בבתיכם:** כי

כל-אכל מחמץ, ונכרתה הנפש ההוא מעדת

ישראל--בגר, ובאזרח הארץ.

19 Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

כ **כל-מחמץ, לא תאכלו;**

בכל, מושבתיכם, תאכלו, מצות. {פ}

20 Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.' {P}

II. Shmot chapter 13 - note how there is no precise date!

This is the first time the nation hears about this command!

note, in the meantime [12:29-42] the nation just left Egypt!

<p>13:3. And Moshe commanded the people -Remember this day that you left Egypt, for God has taken you out with an out- stretched hand, and don't eat chametz.</p> <p>4-5. Today you are leaving in the spring... when you come to the Land... do this service in this month. 6. For seven days you shall eat Matza, and on the seventh day make a holiday for God. 7. Matzot shall be eaten for seven days, and no chametz or leaven shall be seen in all your borders.</p> <p>8. And you shall tell your son on that day, saying: <u>for the sake of THIS, God did for me</u> [?], when I went out from Egypt.</p>	<p>שמות פרק יג - ג ויאמר משה אל-העם, זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתָם מִמִּצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים, כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה; וְלֹא יֵאָכֵל חֻמֶּץ. ד הַיּוֹם אַתֶּם יֵצְאִים, בַּחֹדֶשׁ, הָאָבִיב. ה וְהָיָה כִּי-יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי...; וְעַבַדְתָּ אֶת-הָעֶבֶדָה הַזֹּאת, בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה. ו שִׁבְעַת יָמִים, תֹּאכַל מַצֹּת; וּבַיּוֹם, הַשְּׂבִיעִי, חֵג, לַיהוָה. ז מַצּוֹת יֵאָכֵל, אֶת, שִׁבְעַת הַיָּמִים; וְלֹא- יֵרָאֶה לְךָ חֻמֶּץ, וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר--בְּכָל-גְּבֻלְךָ. ח וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר : בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.</p>
---	--

IV. The commandment Devarim 16:1-8

<p>א שְׁמוֹר, אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב, וְעָשִׂיתָ פֶסַח, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב, הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם--לַיְלָה.</p>	<p>1 Observe the month of Abib, and keep the passover unto the LORD thy God; for in the month of Abib the LORD thy God brought thee forth out of Egypt by night.</p>
<p>ב וּזְבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, צֹאן וּבָקָר, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה, לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם.</p>	<p>2 And thou shalt sacrifice the passover-offering unto the LORD thy God, of the flock and the herd, in the place which the LORD shall choose to cause His name to dwell there.</p>
<p>ג לֹא-תֹאכַל עֲלִיו חֻמֶּץ, שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עֲלִיו מַצּוֹת לֶחֶם עֲנִי: כִּי בְחַפְזוֹן, יֵצְאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם-- לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.</p>	<p>3 Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction; for in haste didst thou come forth out of the land of Egypt; that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life.</p>
<p>ד וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל-גְּבֻלְךָ, שִׁבְעַת יָמִים; וְלֹא-יִלֵּן מִן-הַבָּשָׂר, אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּ בַּיּוֹם הַרְּאֵשׁוֹן--לְבָקָר.</p>	<p>4 And there shall be no leaven seen with thee in all they borders seven days; neither shall any of the flesh, which thou sacrificest the first day at even, remain all night until the morning.</p>
<p>ה לֹא תֹאכַל, לְזִבַּח אֶת-הַפֶּסַח, בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.</p>	<p>5 Thou mayest not sacrifice the passover-offering within any of thy gates, which the LORD thy God giveth thee;</p>

ו כי אם-אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיך, לשכן
שמו--שם תזבח את-הפסח, בערב: כבוא השמש, מועד
צאתך ממצרים.

6 but at the place which the LORD thy God shall choose to cause His name to dwell in, there thou shalt sacrifice the passover-offering at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt.

ז ובשלת, ואכלת, במקום, אשר יבחר יהוה אלהיך בו;
ופנית בבקר, והלכת לאהליך.

7 And thou shalt roast and eat it in the place which the LORD thy God shall choose; and thou shalt turn in the morning, and go unto thy tents.

ח ששת ימים, תאכל מצות; וביום השביעי,
עצרת ליהוה אלהיך--לא תעשה, מלאכה.

8 Six days thou shalt eat unleavened bread; and on the seventh day shall be a solemn assembly to the LORD thy God; thou shalt do no work therein. {S}

Rashi

ששת ימים תאכל מצות. ובמקום אחר (שמות י"ב) הוא אומר
"שבעת ימים"?

שבועה מן הישן וששה מן החדש (ספרי; מנחות ס"ו);

ד"א — למד על אכילת מצה בשביעי שאינה חובה,

ומכאן אתה למד לששת ימים,

שהרי שביעי בכלל היה ויצא מן הכלל ללמד

שאינן אכילת מצה בו חובה אלא רשות, ולא ללמד על עצמו יצא, אלא

ללמד על הכלל בלוי יצא, מה שביעי רשות אף כלם רשות,

חוץ מלילה הראשון שהכתוב קבעו חובה, שנאמר (שמות י"ב)

"בערב תאכלו מצת" (מכילתא; פסחים ק"כ):

V. Additional reasons, based on Shmot 12:37-39

לו ויסעו בני-ישראל מרעמסס, סכתה,
כשש-מאות אלף רגלי הגברים, לבד מטף.

37 And the children of Israel journeyed from Rameses to Succoth, about six hundred thousand men on foot, beside children.

לח וגם-ערב רב, עלה אתם, וצאן ובקר,
מקנה כבד מאד.

38 And a mixed multitude went up also with them; and flocks, and herds, even very much cattle.

לט ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים,
עגת מצות--כי לא חמץ:

39 And they baked unleavened cakes of the dough which they brought forth out of Egypt, for it was not leavened; because they were thrust out of Egypt, and could not tarry, neither had they prepared for themselves any victual.

כי-גרשו ממצרים, ולא יכלו להתמהמה,
וגם-צדה, לא-עשו להם.

VI. Chametz as a symbol of wayward Egyptian culture

. - Vayikra chapter 18

א וידבר ה', אל-מוֹשֶׁה לֵאמֹר . ב דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם : אָנִי, ה' אֱלֹהֵיכֶם .
ג כִּמְעַשֵׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם-בָּהּ, לֹא תַעֲשׂוּ ; וּכְמְעַשֵׂה אֶרֶץ-
כְּנַעַן אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה, לֹא תַעֲשׂוּ... .

Followed by the "arayot" - forbidden relationship [incest...]

In 18:6-23, then summarized:

כד אֶל-תִּטְמְאוּ, בְּכָל-אֵלֶּה : כִּי בְּכָל-אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם,
אֲשֶׁר-אָנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם

The parallel source from Yechezkel chapter 20

א וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, בַּחֲמִשִּׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ, בָּאוּ אַנְשֵׁים מִזְקַנֵי יִשְׂרָאֵל,
לְדַרְשׁ אֶת-ה'; וַיֵּשְׁבוּ, לִפְנֵי . ב וַיְהִי דִבְרֵה', אֵלַי לֵאמֹר . ג בֶּן-אָדָם, דַּבֵּר אֶת-זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל... הַלְדַרְשׁ אֶתִּי, אַתֶּם בָּאִים : חִי-אָנִי אִם-אֲדַרְשׁ לָכֶם, נָא אֲדַנִּי יְהוָה . ד הַתְּשִׁפֹּט אֶתֶם,
הַתְּשִׁפֹּט בֶּן-אָדָם : אֶת-תּוֹעֵבַת אֲבוֹתֶם, הוֹדִיעֶם .

ה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה, בְּיוֹם בַּחֲרֵי בְיִשְׂרָאֵל,
וְאִשָּׁא יָדַי לְזֶרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאֹודַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְאִשָּׁא
יָדַי לָהֶם לֵאמֹר, אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם . ו בְּיוֹם הַהוּא, נָשָׂאתִי יָדַי
לָהֶם, לְהוֹצִיאֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : אֶל-אֶרֶץ אֲשֶׁר-תִּרְתִּי לָהֶם, זִבַּת
חֶלֶב וּדְבַשׁ--צָבִי הִיא, לְכָל-הָאֲרָצוֹת.

ז וְאָמַר אֲלֵהֶם, אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו הַשְּׁלִיכוּ, וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם,
אֶל-תִּטְמְאוּ: אָנִי, ה' אֱלֹהֵיכֶם .

ח וַיִּמְרוּ-בִּי, וְלֹא אָבוּ לְשִׁמַּע אֵלַי--אִישׁ אֶת-שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם
לֹא הַשְּׁלִיכוּ, וְאֶת-גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ; וְאָמַר לְשַׁפֵּךְ חֲמָתִי
עֲלֵיהֶם, לְכַלּוֹת אֶפֶי בָהֶם, בְּתוֹךְ, אֶרֶץ מִצְרַיִם . ט וְאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי

See also / Shmot chapter 23 (after the 3 regalim)

יח לֹא-תִזְבַּח עַל-חֶמֶץ, דָּם-זִבְחִי; וְלֹא-יָלִין חֶלֶב-חֲגִי, עַד-בֶּקֶר